

กฎกระทรวง

การดำเนินการด้านความปลอดภัยของผู้รับใบอนุญาต
กรณีเกิดเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี

พ.ศ. ๒๕๖๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคสอง มาตรา ๘ (๑๙) และมาตรา ๙๑
แห่งพระราชบัญญัติพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ พ.ศ. ๒๕๔๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ
พลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา
วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม โดยคำแนะนำของคณะกรรมการพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ
ออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในกฎกระทรวงนี้

“เหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี” หมายความว่า เหตุกรณ์ไม่ปกติซึ่งมีความเสี่ยงอันตราย
หรือมีผลกระทบทางรังสีต่อสุขภาพ ชีวิต ทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อม ไม่ว่าจะเกิดขึ้นในหรือ
นอกสถานประกอบการทางนิวเคลียร์และรังสี หรือในระหว่างการขนส่ง และจำเป็นต้องแก้ไข
โดยฉบับพลันทันด่วน

“แผนป้องกันอันตรายจากรังสี” หมายความว่า แผนตามมาตรา ๑๐๐ ที่จัดทำโดยผู้รับใบอนุญาต
ซึ่งระบุรายละเอียดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ โครงสร้าง ผู้ปฏิบัติงาน หน้าที่ความรับผิดชอบ และการประสานงาน
ในการตอบสนองกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีอย่างมีประสิทธิภาพ

“แผนฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี” หมายความว่า แผนสนับสนุนตามมาตรา ๑๐๑
เพื่อประโยชน์ในการรับเหตุในกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี ที่มีลักษณะหรือขยายขوبเขต
เป็นความเสี่ยงหายสาระณะ

“ผู้รับใบอนุญาต” หมายความว่า ผู้รับใบอนุญาตเกี่ยวกับวัสดุนิวเคลียร์และรังสี

“ผู้ปฏิบัติงาน” หมายความว่า เจ้าหน้าที่เชี่ยวชาญ เจ้าหน้าที่สถานประกอบการ
และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน กรณีเกิดเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี

“ผลกระทบทางรังสีที่เห็นผลชัดเจน” (deterministic effect) หมายความว่า ผลของรังสีที่เกิดขึ้นเมื่อร่างกายได้รับปริมาณรังสีเกินขีด限เปลี่ยน และจะรุนแรงมากขึ้นเมื่อร่างกายได้รับปริมาณรังสีมากขึ้น

“ผลกระทบทางรังสีที่เห็นผลไม่ชัดเจน” (stochastic effect) หมายความว่า ผลของรังสีที่เกิดขึ้นแบบสุ่มซึ่งคาดคะเนจากข้อมูลทางสถิติของผู้ได้รับรังสี โดยโอกาสเกิดผลของรังสีจะเป็นสัดส่วนโดยตรงกับปริมาณรังสีที่ร่างกายได้รับ แต่ความรุนแรงจากผลของรังสีไม่ขึ้นกับปริมาณรังสีที่ร่างกายได้รับ

ข้อ ๒ เหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี ม ๔ ระดับ ดังต่อไปนี้

(๑) เหตุแจ้งเตือน ได้แก่ เหตุการณ์ที่มีความเป็นไปได้ที่จะเกิดอันตรายต่อผู้ปฏิบัติงานอย่างมีนัยสำคัญ โดยต้องมีการแจ้งหน่วยงานตอบสนองเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีที่เกี่ยวข้องภายในสถานประกอบการ เพื่อเตรียมความพร้อมและอาจเข้าตอบสนองกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นได้ทันที

(๒) เหตุฉุกเฉินในพื้นที่ปฏิบัติงานทางนิวเคลียร์และรังสี ได้แก่ เหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีที่เกิดขึ้นบริเวณพื้นที่ปฏิบัติงานกับต้นกำเนิดรังสี ซึ่งมีที่ตั้งอยู่ภายนอกสถานประกอบการ

(๓) เหตุฉุกเฉินในพื้นที่ตั้งสถานประกอบการ ได้แก่ เหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีที่เกิดขึ้นจากต้นกำเนิดรังสี และอยู่ในขอบเขตภายนอกสถานประกอบการ

(๔) เหตุฉุกเฉินสาธารณณะ ได้แก่ เหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีที่เกิดขึ้นจากต้นกำเนิดรังสี จนทำให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพ ชีวิต ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม

ข้อ ๓ ผู้รับใบอนุญาตซึ่งมีหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับนิวเคลียร์และรังสี ให้มีหน้าที่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงนี้ โดยแบ่งเป็น ๔ จำพวก ดังต่อไปนี้

(๑) จำพวกที่ ๑ ได้แก่

(ก) การดำเนินการสถานที่ใช้เครื่องปฏิกรณ์นิวเคลียร์ขนาดกำลังเกิน ๑๐๐ เมกะวัตต์ (ความร้อน)

(ข) การดำเนินการสถานที่จัดเก็บเชือเพลิงนิวเคลียร์ใช้แล้วที่เพิ่งนำออกจากรถเครื่องปฏิกรณ์นิวเคลียร์ซึ่งมีค่ากัมมันตภาพจากซีเซียม ๑๓๗ เกิน ๐.๑ เอกซะเบ็กเคอเรล

(ค) การดำเนินการสถานประกอบการอื่นที่มีวัสดุกัมมันต์รังสีซึ่งมีผลกระทบของค่ากัมมันตภาพต่ำค่าความเป็นอันตราย (A/D) เกิน ๑๐,๐๐๐ ทั้งนี้ ค่าความเป็นอันตราย ให้เป็นไปตามกฎกระทรวงว่าด้วยการอนุญาตเกี่ยวกับวัสดุกัมมันต์รังสี

(๒) จำพวกที่ ๒ ได้แก่

(ก) การดำเนินการสถานที่ใช้เครื่องปฏิกรณ์นิวเคลียร์ขนาดกำลังเกิน ๒ เมกะวัตต์ (ความร้อน) แต่ไม่เกิน ๑๐๐ เมกะวัตต์ (ความร้อน)

(ข) การดำเนินการสถานที่จัดเก็บเชือเพลิงนิวเคลียร์ใช้แล้วที่เพิ่งนำออกจากรถเครื่องปฏิกรณ์นิวเคลียร์ซึ่งจำเป็นต้องระบายน้ำร้อนตลอดเวลา

(ค) การดำเนินการสถานประกอบการทางนิวเคลียร์อื่นที่อาจเกิดภาวะวิกฤติซึ่งควบคุมไม่ได้ อันทำให้เกิดผลกระทบต่อพื้นที่ทั้งหมดในระยะ ๐.๕ กิโลเมตร

(ง) การดำเนินการสถานประกอบการอื่นที่มีวัสดุกัมมันตรังสีซึ่งมีผลกระทบของค่ากัมมันตภาพ ต่อค่าความเป็นอันตราย (A/D) เกิน ๑๐๐ ทั้งนี้ ค่าความเป็นอันตราย ให้เป็นไปตามกฎกระทรวง ว่าด้วยการอนุญาตเกี่ยวกับวัสดุกัมมันตรังสี

(๓) จำพวกที่ ๓ ได้แก่

(ก) การดำเนินการสถานที่ใช้เครื่องปฏิกรณ์นิวเคลียร์ขนาดกำลังไม่เกิน ๒ เมกะวัตต์

(ความร้อน)

(ข) การดำเนินการสถานประกอบการอื่นที่อาจก่อให้เกิดอัตราปริมาณรังสีต่อร่างกาย โดยตรงเกิน ๑๐๐ มิลลิเกรย์ต่อชั่วโมง ที่ระยะ ๑ เมตร หากเสียวัสดุกำบังไป

(ค) การดำเนินการสถานประกอบการทางนิวเคลียร์อื่นที่อาจเกิดภาวะวิกฤติซึ่งควบคุมไม่ได้ อันทำให้เกิดผลกระทบต่อพื้นที่ทั้งหมดในระยะ ๐.๕ กิโลเมตร จากสถานประกอบการ

(ง) การดำเนินการสถานประกอบการอื่นที่มีวัสดุกัมมันตรังสีซึ่งมีผลกระทบของค่ากัมมันตภาพ ต่อค่าความเป็นอันตราย (A/D) เกิน ๐.๑ ทั้งนี้ ค่าความเป็นอันตราย ให้เป็นไปตามกฎกระทรวง ว่าด้วยการอนุญาตเกี่ยวกับวัสดุกัมมันตรังสี

(๔) จำพวกที่ ๔ ได้แก่

(ก) การดำเนินการการครอบครองหรือใช้วัสดุกัมมันตรังสีที่อาจก่อให้เกิดอัตราปริมาณรังสี ต่อร่างกายโดยตรงเกิน ๑ มิลลิเกรย์ต่อชั่วโมง ที่ระยะ ๑ เมตร หากเสียวัสดุกำบังไป

(ข) การดำเนินการการครอบครองหรือใช้หรือการขนส่งวัสดุกัมมันตรังสีซึ่งมีผลกระทบ ของค่ากัมมันตภาพต่อค่าความเป็นอันตราย (A/D) เกิน ๐.๐๑ ทั้งนี้ ค่าความเป็นอันตราย ให้เป็นไป ตามกฎกระทรวงว่าด้วยการอนุญาตเกี่ยวกับวัสดุกัมมันตรังสี

ข้อ ๔ แผนป้องกันอันตรายจากการรังสีที่ผู้รับใบอนุญาตตามข้อ ๓ ต้องจัดทำ อย่างน้อย ต้องมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

(๑) การประเมินความเสี่ยงและระดับความรุนแรงกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี

(๒) โครงสร้างองค์กรและหน้าที่ความรับผิดชอบกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี

(๓) เครื่องมือและอุปกรณ์ในการตอบสนองเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี

(๔) ขั้นตอนการตอบสนองกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี

(๕) การยุติเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีและการฟื้นฟูสู่สภาพปกติ

(๖) แนวทางการเตรียมความพร้อมกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี

แผนป้องกันอันตรายจากการรังสีตามวรคหนึ่ง ต้องสอดคล้องกับผลการประเมินความเสี่ยง ที่อาจก่อให้เกิดเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี โดยคำนึงถึงระดับเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี

ในข้อ ๒ และครอบคลุมถึงผลกระทบทางรังสีที่เห็นผลชัดเจนและที่เห็นผลไม่ชัดเจนของผู้ปฏิบัติงานและประชาชนทั่วไป

ข้อ ๔ ผู้รับใบอนุญาตจำพวกที่ ๑ ตามข้อ ๓ (๑) ต้องจัดทำแผนป้องกันอันตรายจากรังสีให้ครอบคลุมเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีทุกระดับตามข้อ ๒ และต้องกำหนดมาตรการฉุกเฉินเพิ่มเติมดังต่อไปนี้ ในแผนป้องกันอันตรายจากรังสีด้วย

(๑) มาตรการป้องกันเร่งด่วนที่เตรียมการไว้ล่วงหน้า (precautionary urgent protective action) เพื่อหลีกเลี่ยงหรือลดความรุนแรงจากผลกระทบทางรังสี ก่อนหรือทันทีที่เกิดการแพร่กระจายของวัสดุกัมมันตรังสีจากสถานประกอบการ

(๒) มาตรการป้องกันเร่งด่วน (urgent protective action) เพื่อนำมาใช้ดำเนินการอย่างทันท่วงทีภายในไม่ถ้วนไม่เกินหนึ่งวันภายหลังจากการเกิดการแพร่กระจายของวัสดุกัมมันตรังสีจากสถานประกอบการ สำหรับการอพยพ การหลบภัย การป้องกันอันตรายจากรังสีต่อบุคคล การจัดการปนเปื้อนวัสดุกัมมันตรังสีบนผิวน้ำของบุคคล การรับประทานไออกีนีสี การป้องกันการปนเปื้อนวัสดุกัมมันตรังสีในอาหารและน้ำประปา การจัดการทางการแพทย์ และการป้องกันการปนเปื้อนวัสดุกัมมันตรังสีจากการค้าขายระหว่างประเทศ

ข้อ ๖ ผู้รับใบอนุญาตจำพวกที่ ๑ ตามข้อ ๓ (๑) ต้องกำหนดเขตพื้นที่ ดังต่อไปนี้ เพื่อประโยชน์ในการรองรับเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี

(๑) เขตเตรียมการป้องกันล่วงหน้า (precautionary action zone หรือ PAZ) สำหรับการมีมาตรการป้องกันเร่งด่วนที่เตรียมการไว้ล่วงหน้า (precautionary urgent protective action) ซึ่งมีรัศมีไม่เกิน ๕ กิโลเมตร จากสถานประกอบการ และอยู่远ในเขตป้องกันเร่งด่วน

(๒) เขตป้องกันเร่งด่วน (urgent protective action planning zone หรือ UPZ) สำหรับการดำเนินการตามมาตรการป้องกันเร่งด่วน (urgent protective action) ได้ทันที ซึ่งมีรัศมีไม่เกิน ๓๐ กิโลเมตร จากสถานประกอบการ และอยู่远จากเขตเตรียมการป้องกันล่วงหน้า

(๓) เขตป้องกันระยะยาว (extended planning distance หรือ EPD) สำหรับเตรียมการรองรับผลกระทบทางรังสี นอกเหนือจากเขตเตรียมการป้องกันล่วงหน้าและเขตป้องกันเร่งด่วนอยู่远ในเขตป้องกันการบริโภคและโภคภัณฑ์ ซึ่งมีรัศมีไม่เกิน ๑๐๐ กิโลเมตร จากสถานประกอบการ

(๔) เขตป้องกันการบริโภคและโภคภัณฑ์ (ingestion and commodities planning distance หรือ ICPD) สำหรับปกป้องห่วงโซ่ออาหาร น้ำดื่ม และเครื่องอุปโภคจากการปนเปื้อนด้วยวัสดุกัมมันตรังสีอย่างมีนัยสำคัญและป้องกันประชาชนจากการบริโภคอาหารและน้ำดื่ม การใช้เครื่องอุปโภคที่อาจมีการปนเปื้อนด้วยวัสดุกัมมันตรังสี ซึ่งมีรัศมีไม่เกิน ๓๐๐ กิโลเมตร จากสถานประกอบการ

ข้อ ๗ ผู้รับใบอนุญาตจำพวกที่ ๒ ตามข้อ ๓ (๒) ต้องจัดทำแผนป้องกันอันตรายจากรังสีให้ครอบคลุมเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีทุกระดับตามข้อ ๒ และต้องกำหนดมาตรการฉุกเฉินเพิ่มเติมตามข้อ ๕ (๑) และ (๒) ในแผนป้องกันอันตรายจากรังสีด้วย

ข้อ ๘ ผู้รับใบอนุญาตจำพวกที่ ๒ ตามข้อ ๓ (๒) ต้องกำหนดเขตพื้นที่ ดังต่อไปนี้เพื่อประโยชน์ในการรองรับเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี

(๑) เขตป้องกันเร่งด่วน (urgent protective action planning zone หรือ UPZ) ตามข้อ ๖ (๒) ที่มีรัศมีไม่เกิน ๓๐ กิโลเมตร จากสถานประกอบการ

(๒) เขตป้องกันระยะยาว (extended planning distance หรือ EPD) ตามข้อ ๖ (๓) ที่มีรัศมีไม่เกิน ๕๐ กิโลเมตร จากสถานประกอบการ

(๓) เขตป้องกันการบริโภคและโภคภัณฑ์ (ingestion and commodities planning distance หรือ ICPD) ตามข้อ ๖ (๔) ที่มีรัศมีไม่เกิน ๑๐๐ กิโลเมตร จากสถานประกอบการ

ข้อ ๙ ผู้รับใบอนุญาตจำพวกที่ ๓ ตามข้อ ๓ (๓) ต้องจัดทำแผนป้องกันอันตรายจากรังสีให้ครอบคลุมระดับเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีตามข้อ ๒ (๑) และ (๒) และต้องกำหนดมาตรการฉุกเฉินเพิ่มเติมตามข้อ ๕ (๒) ในแผนป้องกันอันตรายจากรังสีด้วย

ข้อ ๑๐ ผู้รับใบอนุญาตจำพวกที่ ๔ ตามข้อ ๓ (๔) ต้องจัดทำแผนป้องกันอันตรายจากรังสีให้ครอบคลุมระดับเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีตามข้อ ๒ (๑)

ข้อ ๑๑ เมื่อเกิดเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี ผู้รับใบอนุญาตตามข้อ ๓ ต้องดำเนินการตามแผนป้องกันอันตรายจากรังสีที่จัดทำขึ้น ตามควรแก่กรณี ตามระดับความรุนแรงของเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี จนกระทั่งเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสียุติลง

กรณีที่เหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีมีลักษณะหรือขยายขอบเขตเป็นความเสียหายสาหัส การดำเนินการตามแผนการป้องกันอันตรายจากรังสีต้องสอดรับกับแผนฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี โดยผู้รับใบอนุญาตมีหน้าที่แจ้งเหตุและประสานงานกับเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ข้อ ๑๒ ผู้รับใบอนุญาตตามข้อ ๓ ต้องจัดให้มีผู้ปฏิบัติงานกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์ และรังสี หรือจัดให้มีหน่วยงานในสถานประกอบการเพื่อทำหน้าที่ในการตอบสนองเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีตามแผนป้องกันอันตรายจากรังสี

ผู้ปฏิบัติงานหรือหน่วยงานตามวรรคหนึ่ง ต้องได้รับการฝึกอบรมและฝึกซ้อมเกี่ยวกับการตอบสนองเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีอย่างสม่ำเสมอ

ข้อ ๑๓ การปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี ต้องเป็นไปตามหลักการปฏิบัติงานโดยได้รับรังสีน้อยที่สุด ซึ่งจะต้องได้รับรังสีไม่เกิน ๑๐๐ มิลลิซีเวิร์ต เว้นแต่เป็นการปฏิบัติเพื่อรักษาชีวิตของผู้ประสบภัยต้องได้รับรังสีไม่เกิน ๕๐๐ มิลลิซีเวิร์ต

ห้ามผู้มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี หรือสตรีมีครรภ์ หรืออยู่ระหว่างการให้นมบุตรเป็นผู้ปฏิบัติงาน
กรณีเกิดเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี

ข้อ ๑๔ ผู้รับใบอนุญาตตามข้อ ๓ ต้องจัดให้มีการฝึกอบรมและการฝึกซ้อมการตอบสนองเหตุฉุกเฉิน
ทางนิวเคลียร์และรังสีตามแผนป้องกันอันตรายจากรังสีแก่ผู้ปฏิบัติงานกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์
และรังสี หรือหน่วยงานในสถานประกอบการ โดยในการฝึกอบรมและการฝึกซ้อมอาจจัดให้มีการฝึกซ้อม
แผนบนโต๊ะ (tabletop exercise) หรือการฝึกอบรมและการฝึกซ้อมแผนภาคสนามก็ได้ และต้องแจ้ง^๑
การดำเนินการดังกล่าวต่อสำนักงานอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

ข้อ ๑๕ ผู้รับใบอนุญาตตามข้อ ๓ (๑) (๒) และ (๓) ต้องจัดให้มีการฝึกซ้อมการตอบสนอง
เหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีตามแผนป้องกันอันตรายจากรังสีในระดับสูงสุดตามผลการประเมิน
ความเสี่ยงที่อาจก่อให้เกิดเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี และต้องมีการบททวนแผนป้องกันอันตราย
จากรังสีอย่างน้อยทุกห้าปี และต้องแจ้งผลการฝึกซ้อมและการบททวนแผนดังกล่าวให้สำนักงาน
ทราบด้วย

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่เกิดเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีในระหว่างการขนส่ง ให้ผู้รับใบอนุญาต
เกี่ยวกับวัสดุนิวเคลียร์และรังสีดำเนินการแก้ไขเหตุดังกล่าวตามแผนป้องกันอันตรายจากรังสีโดยเร็วที่สุด
เท่าที่จะกระทำได้

ข้อ ๑๗ ผู้รับใบอนุญาตซึ่งได้รับใบอนุญาตอยู่ก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ต้องปฏิบัติ
ให้ถูกต้องตามกฎกระทรวงนี้ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

ศุภมาส อิศรภักดี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎหมายธรรมฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๕ วรรคสอง มาตรา ๘ (๑๙) และมาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ บัญญัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม โดยคำแนะนำของคณะกรรมการพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ มีอำนาจออกกฎหมายธรรมกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับความปลอดภัยทางนิวเคลียร์และรังสี ทั้งในกรณีเมืองใดก็ได้ที่มีภัยคุกคามทางนิวเคลียร์และรังสีที่เกิดขึ้นในหรือนอกสถานประกอบการ หรือในระหว่างการขนส่ง ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของความปลอดภัยทางนิวเคลียร์และรังสี จึงจำเป็นต้องออกกฎหมายธรรมนี้